

אורות השבת

גליון מס' 901

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת הרב אברהם טריקי

פרשת השבוע בשלח - עזבתי שירה

עורך הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

שירת מרים

ותקח מרים הנביאה אֶחָת אֶהָרֹן אֶת הַתָּף בְּיָדָהּ... ותַעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירָו לַה' כִּי גָאָה גָאָה סוֹס וְרוֹכְבוֹ רָמָה בַּיָּם (שמות טו, כ-כא)

ותַעַן לָהֶם מִרְיָם: מִשֶּׁה אָמַר שִׁירָה לְאֲנָשִׁים... ומִרְיָם אָמְרָה שִׁירָה לְנָשִׁים (יש"י)

במעמד קריעת הים, הגיעו ישראל להתרוממות נפש עילאית ודרגה נשגבה של אמונה ובטחון, עד שפצחו כולם כאחד באמירת שירה, וכדברי הכתוב (שמות טו, א): 'ויאמינו בה' ובמשה עבדו - או ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה'...'. ובאמת מי הוא זה אשר עין בעין יראה פני שכינה, ולא יפצח פיו ברינה. שכן כבר העיד הכתוב (שמות טו, ב): 'זה אלי ואנוהו', וכל מקום שנאמר לשון 'זה' במקרא - מורה באצבע הוא, ללמדך שהגיעו לדרגה של עין בעין תראי פני שכינה כמורה באצבע ממש. ואכן כה הם דברי רש"י שם: 'בכבודו נגלה עליהם והיו מראין אותו באצבע, ראתה שפחה על הים מה שלא ראו נביאים'. ומה נורא היה מחזהו זה, עד שאפילו השמועה עליו ועזעה את לב כל העמים, הגם שעניינם להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו - 'שמעו עמים ירגזון חיל אחו יושבי פלשת או נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמוגו כל יושבי כנען' (שמות טו, יד-טו). והיא היתה הגורם העיקרי, לשינוי התהומי בדרכו של יתרו כהן מדין (שמות יח, א): 'וישמע יתרו כהן מדין, ופירש רש"י שם: 'מה שמועה שמע ובה, קריעת ים סוף ומלחמת עמלק'.

והנה בצמוד לשירת הים, באה לה שירת מרים (שמות טו, כ-כא): 'ותקח מרים הנביאה אחות אהרון את התוף בידה ותצאנה כל הנשים אחריה בתופים ובמחולות. ותַעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירָו לַה' כִּי גָאָה גָאָה סוֹס וְרוֹכְבוֹ רָמָה בַּיָּם'. וצריך ביאור גדול, לשירה זו מהי עושה. וכמה נתייחדה שירה זו יותר משירת הים הכללית, עד שקבע לה הכתוב פרק בפני עצמו - 'שירת מרים'. ובפרט שהרואה יראה, שמרים לא הוסיפה כלום בתוכן דברי השירה - 'שירו לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים', ומשפט זה ממש כבר נאמר בשירת הים ככתבו וכלשונו. ואמנם לפי הנראה, הרגיש רש"י בהערה זו, ופירש: 'משה אמר שירה לאנשים ומרים אמרה שירה לנשים'. מכל מקום עדיין הדברים טעונים תוספת ביאור, שכן אם רק בשכפול השירה לנשים באה לה שירת מרים, מדוע הוצרך הכתוב לייחד לה מקום בפני עצמה.

ולפי הנראה, יסוד חשוב במהות השירה לימדה מרים לעולם, והוא המשך השירה גם לאחר שהתפוגג הנס. שכן שירת הים תהא חשובה ככל שתהיה, בקעה מלכותיהם של ישראל בעיצומו של נס נורא ונשגב, וטבע הוא בנפש האדם שעם התפוגגות הנס והחזרה לחיי השגרה - מתפוגגת לה גם השירה. ואכן עין רואה במקראות מפורשות (שמות טו, כב-כד) שמיד אחרי מעמד קריעת הים והחזרה לחיי המדבר הקשים, מהר מאוד הפכה ה'שירה' - לתלונות חמורות: 'וילכו שלושת ימים במדבר ולא מצאו מים. ויבואו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה. וילונו העם על משה לאמר מה נשתה'. ולזה קמה מרים, לעורר שחלילה לנו לשכוח את חסדי ה' עלינו בכל עת ובכל שעה. כי מה ערך יש לשירה אשר אינה מותירה רושם בלב האדם ומתפוגגת לה עם מצוקות הזמן ומשברי העתים, ובוזה נתייחדה 'שירת מרים' - מ'שירת הים'.

ולחידוד הדברים נקדים דברי הגמ' (סנהדרין צב, ב) אודות נבוכדנצר אשר השליך את חנניה מישאל ועזריה לכבשן האש, ונעשה להם נס מופלא. ובו ביום החייה יחזקאל הנביא את כל המתים אשר בבקעת דורא, כמצות ה'. וכשנודע הדבר לנבוכדנצר פתח ואמר: 'אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותיה מלכות עלם ושלטניה עם דר ודר המשך דבר רב העיר במדור "אורות הכשרות"

דבר העורך

שבת שירה

השבת "שבת שירה" מבאר בעל התניא זיע"א את הגמרא "כל בעלי השיר יוצאים בשיר ונמשכים בשיר" הכוונה למלאכים ולנשמות שהם יוצאים ונמשכים ומתעלים בעולם העליון לדרגות גבוהות על ידי "שירה וזימרה", וכשם שהשירה והנגינה פועלים רגש עז על האדם, שיוצא מעצמו ומתרומם למצב נעלה יותר, כך גם השירה פועלת על המלאכים והנשמות עילוי אחר עילוי מחיל אל חיל. **כתב הרבי** "עבודת ה' בשלימות יכולה להיות רק כאשר האדם הוא במצב רוח טוב, והגוף אינו מבובל מרעב וצימאון ותענית וכו', אין להקדיש זמן רב על "סור מעע", שהוא רק ההכנה לעיקר תפקידו של האדם בעולם "עשה טוב". האדמו"ר ה'צמח-צדק' אמר שירה ושמחה של מצווה בכוחם לבטל את כל הדינים והקטרוגים ברוחניות ובגשמיות.

המרכז למת"א ומחוקק הרב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סורוקה" וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

שבת קודש	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	יום ז'	לוח הזמנים מדויק לבאר-שבע
5:21	5:22	5:22	5:23	5:24	5:25	5:26	5:26	עלות השחר
5:27	5:28	5:28	5:29	5:30	5:31	5:32	5:32	זמן טלית ותפילין
6:32	6:34	6:34	6:35	6:36	6:36	6:37	6:37	זריחה - הנץ החמה
8:38	8:38	8:38	8:39	8:39	8:40	8:40	8:40	סיו"ק"ש לדעת מג"א
9:10	9:11	9:11	9:11	9:12	9:12	9:12	9:12	סיו"ק"ש לתניא והג"א
10:05	10:05	10:06	10:06	10:06	10:06	10:06	10:06	סיו"ק"ש ברכות ק"ש
11:55	11:55	11:55	11:54	11:54	11:54	11:54	11:54	חצות יום וזילה
12:25	12:25	12:25	12:25	12:25	12:25	12:25	12:25	מנחה גדולה
16:28	16:27	16:26	16:25	16:24	16:23	16:23	16:23	פלג המנחה
17:23	17:22	17:21	17:20	17:19	17:18	17:18	17:18	שקיעה
17:36	17:35	17:34	17:33	17:32	17:32	17:31	17:31	צאת הכוכבים

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	בשלח
הפטרה לספרדים:	ותשר דבורה
הפטרה לאשכנזים:	ודבורה אשה
כניסת השבת:	16:56
יציאת השבת:	17:48
רבנו תם:	18:22

אורות הכשרות

(דניאל ג, לג). אמר רבי יצחק, זהב רותח לתוך פיו של אותו רשע שאלמלא בא מלאך וסטרו על פיו, ביקש לגנות כל שירות ותשבחות שאמר דוד בספר תהלים, ופי' רש"י שם: 'שהיה מסדר שבחות נאות יותר מדוד, ואילו אמרן, הקב"ה היה נוטה אחריו יותר מאחרי השירות שעשה דוד'. עכ"ל. ויש לתמוה, מה בכך שביקש נבוכדנצר לומר שירות ותשבחות לפני הקב"ה, עד שהוצרך המלאך לסוטר על פיו כדי להפסיקו. וביותר יפלא, מדוע מנעו ממנו את הבחירה החופשית לשבח את השי"ת אחרי שנוכח לראות בכוחו וגבורתו של הקב"ה. ובפרט שהעיד עליו רבי יצחק, 'שהיה מסדר שבחות נאות יותר מדוד! וכבר עמדו בזה המפרשים, ופירשו תעלומה זו כל אחד כיד ה' הטובה עליו.

ברם לאור האמור, אפשר שביקש המלאך לרמוז לאותו רשע, שאין ערך באמירת שירות ותשבחות רק כשרואה האדם ניסים גלויים לנגד עיניו, יען כי האמת גלויה לפניו ולזה אין צריך כלל אמונה. ברם מבחנו של האדם המאמין הוא, להלל ולשבח את השי"ת גם בימים הקשים לכאורה אשר בהם הוא מקבל 'סטירות' מאביו שבשמים. ועל כן סטרו על פיו לאמר, עכשיו נראה אותך! אחרי 'הסטירה'. ובוזה נבדלה שירת נבוכדנצר - משירת דוד, שכן עיקר השירות ותשבחות שסידר דוד המלך ע"ה, בספר תהלים נאמרו במצבים הקשים ביותר של הסתר פנים וכמו שהעיד על עצמו 'משברייך וגלייך עלי עברו' (תהלים מב, ח), להודיעך שכל משברי הזמן ומצוקות העתים עברו עליו. אלא שבכולם ראה דוד ביטוי של אהבת השי"ת עליו עד שהיו בעיניו 'כחסדים', וכמו שהעיד בעצמו 'אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי' (תהלים כג, ז). ודי אם נזכיר בזה את צערו הגדול בקום עליו אבשלום בנו להורגו, שהרי אין לך דבר קשה בעולם יותר מבן אביו אשר קם על אביו להורגו. ועם כל זה אמר שירה לפני השי"ת בעודו בורח מפני אבשלום בנו - 'מומור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו' (תהלים ג, א), ועוד הוא אומר שם 'מה רבו צרי רבים קמים עלי' וגו'. וכבר תמהו על זה בתלמוד 'מומור לדוד, הא קינה לדוד מבעי ליה'. ברם הוא אשר אמרנו, שדוד הגיע להכרה שרק 'אבא' נותן סטירות לבנו, ולכן ככל שהסטירות היו חזקות יותר הבין דוד עד כמה הקב"ה אוהבו וקירבו לפניו בקרבה יתירה, ועל כך אמר שירה!

בברכת אמת לאלו ואבותינו

הרב יהודה דרעי

הרב הראשי וראבי"ד באר-שבע

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע
מחלקת הכשרות

תושבי באר שבע היקרים

הרינו מודיעים בזאת לציבור כי

כל עסק המפוקח והמושגח על ידנו מקבל תעודת כשרות מקורית בצירוף הלוגרמה ולכן חובה לדרוש בכל עסק "תעודת מקורית חתומה בצירוף הלוגרמה"

הבהרה

מקום אשר אינו מציג

תעודת כשרות מקורית בצירוף הלוגרמה איננו אחראים כלל על כל הנעשה במקום.

והשי"ת יצילנו מטעויות ושגיאות

ויכנסו לפנינו אך ורק דברים כשרים וטהורים

מחלקת הכשרות

שע"י הרבנות והמועצה הדתית באר שבע

אורות הפרשה

פרעה צווח וואי

"ויהי בשלח פרעה את העם" כתב במדרש רבה (פ"כ ז), 'ויהי בשלח פרעה את העם' ויהי, מלמד שפרעה צווח וואי, אין ויהי אלא לשון צער, משל למלך וכו' היה פרעה אומר כשהיו ישראל אצלי היה הקב"ה זקוק לי והיה משלח לי אגרת בכל שעה ואומר 'כה אמר ה' אלוקי העברים שלח עמי' (ט, א), והיה שולח אלי את משה והייתי שומע מפיו 'שלח את בני' ולא הייתי מבקש לשלחם, כשירד הקב"ה בכבודו ובעצמו למצרים והוציא את בני ישראל ממצרים שנאמר 'וארד להצילו מיד מצרים' (ג, ח), **התחיל פרעה מצווח וצוועק וואי ששלחתי את ישראל לך נאמר 'ויהי בשלח פרעה' וכדאיתא **במסכת מגילה (י, ב)**, אמר רבי לוי ואיתימא רבי יונתן דבר זה מסורת בידינו מאנשי כנסת הגדולה כל מקום שנאמר ויהי אינו אלא לשון צער.**

הגאווה הורסת הכל

"ויהי בשלח פרעה את העם" ראשי וסופי תיבות גימטריה "הדף במו גיאות", מבאר ה'בן לאשר' הכוונה, על פי מה שכתב במדרש 'מוכיח אדם אחר' חן ימצא ממחליק לשון "מוכיח" זה משה, "אדם" אלו ישראל שנאמר 'ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם' שמשו רבינו הוכיח את ישראל ומשך את ליבם לתשובה ומעשים טובים "אחריי" הקב"ה, "חן ימצא" זה משה דכתיב 'וגם מצאת חן בעיני', "ממחליק לשון" זה בלעם שהחליק לשונו בנבואותיו והפיל גאווה בליבם של ישראל ונכשלו בשיטים, כך כן, **"ויהי בשלח פרעה את העם" אין ויהי אלא לשון צער, שהצער שפרעה רצה להכניס בליבם של ישראל גיאות ולהפילם בחטאים על ידי שהוא בעצמו שלחם בכבוד, כדאיתא **במסכת סוטה (ד, ב)** אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי כל אדם שיש בו גסות הרוח כאילו עובד עבודת כוכבים.**

הענווה כלי מחזיק ברכה

'ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים' מבאר ה'ברכה משולשת' "ולא נחם אלקים" לא נתן לו הקב"ה לפרעה שחלילה בעלה בידו ותצא מחימתו לפועל להזיקם בעצתו הרעה להטיל בהם גאווה ולהפילם החטאים, וזאת על ידי "דרך ארץ" כלומר על פי מה שכתב בריש תנא דבי אליהו ובא (א) **דרך ארץ קדמה לתורה, וביאר שם (א, ג-ד) בפירוש **רמתיים צופים** שהכוונה **לדרך ארץ** שצריך שיהיה לפני לימוד התורה, דהיינו שעל אדם מוטל להקדים וללכת ב"דרך" של "ארץ" מלשון ענווה ושיפלות, שעל ידי הענווה האדם זוכה להיות כלי מחזיק ברכה, שדברי התורה יקלטו בו ומתעלה במידות טובות לשלימות ז' המידות הספירות הקדושות, שהם היפך הגיאות.**

הקב"ה קרוב לעמו ישראל

'ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא' מבאר הצדיק מרעננה זע"א תיבת "פלשתים" צירוף שתי תיבות "ישפל תם", כלומר שהאדם על ידי השפלות והענווה פועל ישועות בנפשו ומהפך את תיבת מת לתיבת תם שתיבות מת - ותם הם אותם אותיות רק שמתחלפות, וכדאיתא **במסכת עבודה זרה (כט, ב), אמר רבה בר אבא שהעבודה זרה נקראת **זבחי מתים** שנאמר 'אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכים' (דברים לב, לח), ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים' (תהלים קו, כח), מה מת אסור בהנאה אף זבח עבודה זרה נמי כמו מת ואסור בהנאה. והקב"ה מושיע את ישראל ושומרם שלא יפלו בגלל **"כי קרוב הוא"** שהקב"ה קרוב משפחה להם שהוא **אב רחמן** לבני ישראל ואוהבם כבנו יחידו וחפץ חסד הוא ורוצה בטובתם.**

יתפרדו כל פועלי אוון

'ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים' מבאר רבי יצחק הכהן הוברמן זצ"ל 'נחם אלקים דרך ארץ' ראשי וסופי תיבות בגימטריה "קץ ניו", הכוונה על פי מה שכתב האריז"ל (שער הכוונות כוונות ויהי נועם) שעיקר יניקת הקליפות מ"פ"ר" דינים, "פ"ר" בגימטריה האותיות הסופיות "מנצפ"ך" שהם סוד ה' גבורות, וכדי למתק הדינים צריך להפרידן ולפוררם שחלקים לה' פעמים נ"ו, כי אין הדינים נמתקין אלא בשורשן, ובפסוק **"ויהי נועם" מופיע ה' פעמים תיבת "ניו", וזה בסוד למתק את הדינים מעל עם ישראל שעל ידי שיתפרדו כל פועלי אוון שמתפוררים את ה"פ"ר" דינים לה' פעמים נ"ו, כדי 'להישמדם עדי עד' ומתהפכים לרחמים גמורים, וכן כאן עשה הקב"ה "קץ" וסוף ליניקתם של פרעה והמצרים והסטרא אחרא, על ידי שמייתק את הדינים מעל בני ישראל, והצליח בידם לתקן את ה' מידות הקדושות, וכן זכה בעגלא דיין שיושפע שפע רב של טובה וברכה מרובה בכל העולמות כולם עליו ועל כל ישראל אמן.**

דבר רבני הקהילות

הרה"ג יוסף בוטבול שליט"א
רב ק"ק "אהבת חנה" שכונת נחל עשן באר-שבע

לתקן עולם במלכות שדי

ידועים דברי רבותינו בגמ' מגילה שבכל מקום שנא' "והי' אינו אלא לשון צער" "והי' לשון שמחה והתמיהה עולה מאליה מדוע התורה פתחה ביציאת עמ' מצרים בלשון צער היה לכאורה ראוי שיהיה כתוב לשון "והי' יש שמחה גדולה מזו? ובכלל מי בצער אולי המצרים?? והתורה תכתוב ויהי כי המצרים האחרים בצער?? **אתמהא אלא רבותינו במדרש אמרו** שביציאת מצרים ה' יתברך היה בצער הוא יתברך כביכול צעק וי' באשר משה רבנו הוציא את הערב רב לבקשתם כי הם ראו בגדולת הבורא והכירו בניסיו ובמופתיו ובקשו להצטרף לעם ישראל ולהיות חלק ממנו. ומשה רבנו הסכים ולא רק הסכים אלא שמח וקפץ על המציאה כי גאולה השלימה זה רק ע"י שיכירו ויידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון שיקבלו כולם את עול מלכותך ומשה רבנו ראה בזה הזדמנות תכף מקבלים תורה נכנסים לארץ אני הגואל וזהו תיקונו של עולם ללא גלויות צרות וכו' משיח בית המקדש תחיית המתים סוף ואך ה' יתברך לא רצה כך אלא ידע שיש לתקן עולם במלכות שדי קודם תיקון הנשמות וכשלא מגיע הזמן ומנסים להביא אותו ולתקן אותו שעדיין לא ראויים זה לא ילך לכן היה עגל מתאוננים מרגלים כי כל זה מפני שלא הגיע הזמן. **בדיוק כך קרה בזמנו של שלמה המלך** הרי ידוע ששלמה המלך התחתן עם אלף נשים ובל לנו לחשוב ח"ו סרה על שלמה שעשה זאת מפני איזו חשיבה או רצון שהוא לא נכון הרי חז"ל לימדונו שכל האומר שלמה חטא אינו אלא טועה אלא כל כוונתו של שלמה המלך היתה כדי לתקן עולם במלכות שדי להתחתן מכל אומה ולקחת מהם אשה לתקן ולגייר את הנשים ואת אומתם יבוא האומות ויראו בגדולמו ובחוכמתו "ותרב חכמת שלמה" וע"כ יכיר בבורא יתברך וידעו שאין עוד מלבדו והרי שלמה הוא משיח בן דוד הזדרז לבנות את בית המקדש קיבץ את ישראל סביב המקדש הכל מושלם ולא חסר כלום רק גילוי אלוקי וזהו אבל עדיין הבורא יתברך העולם לא תוקן נכון שיש בית מקדש ויש משיח פוטנציאלי ויש דור מצויין שראוי לגאולה אך עדיין עדיין העולם לא מתוקן במלכות שדי וכל זמן שזה לא יקרה לא תהיה שלימות ולא תהיה גאולה שלימה לא בכדי מיד לאחר תקופתו של שלמה המלך העם נקרע לשניים מלכות יהודה ומלכות ישראל חורבן בית המקדש גלויות וצרות רח"ל בדיוק מה שקרה בזמנו של משה רבנו לאחר איבוד השעה.

מורי ורבותיי היקרים נדמה שאנחנו בשעה גורלית לאחר שבית המקדש בנוי ומשיח גם קיים ואנו חסרים רק גילוי של משיח עכשיו הגיעה השעה שהבורא יתברך עושה הוא בעצמו "שיכירו ויידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון... ויקבלו כולם את עול מלכותך... והי' ה' למלך על כל הארץ ועכשיו ממש יהי' ה' אחד ושמו אחד כולנו חשים ומרגישים אין אבדה החוכמה והמלכות של בשר ודם אלו ימים שאדם אומר שאין לו בהם חפץ הכל מטוטלטל ומבולבל ממש חושך על פני תהום אין כבר מעצמות כלכליות אין כבר כוחי ועוצם ידי "אין חוכמה ואין תבונה ואין עיצה לנגד ה' " חז"ל לימדונו שמה שהיה בזמן יציאת מצרים כך יהיה בימים לפני משיח "כימי צאתך מארץ מצרים הראנו נפלאות" מכות במשך שנה שלימה החושך הנורא וזה בוודאי לא חושך בעיניים אלא ברוח בנפש בהבנה בהסתכלות כולם מבנים שלאף אחד ממש לאף אחד אין תשובות אבל לבני ישראל העם המאמין שהכל ממנו יתברך היה אור במושבותם אור התורה ואור האמונה שזה הדבר היחיד שיכול להוציאנו מהגלות הזו תכף ומיד נחזיק חזק ונתחזק עם כל המשברים והבלבולים נשרה אמונה ובטחון הב' יתברך שהמלכות שלו ורק שלו ויפציע אורו של משיח ענווים טהורים חסידים הגיעה עת גאולתכם גאולת עולם גאולה שלימה אמן. לכן תפילתנו לאחר כל העינויים והייסורים הגיעה עת גאלתנו ויתקיים בנו "שמחנו כימות עינינו". כל העולם מכיר בבורא ונשאר גילוי משיח במרה בימינו אמון!!

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של
מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א
האיסור לדון בפני ערכאות

ש - מדוע אסור לדון בפני ערכאות של גויים?

ת - אסור מהתורה לדון בפני ערכאות של גויים, שנאמר "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" ודרשו רבותינו "לפניהם" - ולא לפני עכו"ם. וגדולי הפוסקים כתבו, שכל הדן בדיניהם הרי זה רשע וכאילו חירף והרים יד בתורת משה רבינו ע"ה. מפני שהוא מייקר בזה את משפטיהם על פני דת תורתנו הקדושה, והתורה אמרה "כי לא כצורינו צורם ואויבנו פלילים". ואם עושה כן, יש אומרים שצריך להחרימו ולנדונו.

ש - האם בתי משפט של ישראל שאינם כפופים לדיני תורתנו הקדושה, דינם כערכאות של גויים?

ת - בתי משפט של ישראל אשר אינם כפופים לדיני התורה, דינם כערכאות של גויים לכל דבר. ויש מרבותינו שהחמירו בהם יותר מבתי משפט של גויים, מפני שהם מחליפים את תורת אבותם בחוקים ומשפטים זרים.

ש - האם הסכמת שני בעלי הדין לדון בפני בית משפט, מועילה כדי לבטל איסור זה?

ת - גם אם הסכימו שני בעלי הדין לדון בפני בית משפט שאינו כפוף לדיני התורה, אין בכך כלום כדי לבטל את האיסור.

ש - ראובן הלוח לשמעון סכום כסף ויש ברשותו שטר הלואה ועדים באופן שברור שבית המשפט יפסוק בזה כדין תורתנו, האם מותר לתבוע בפני בית משפט?

ת - אסור לו לתבוע את חבירו לבית משפט אשר בדרך כלל אינו כפוף לדיני תורתנו, גם אם באותו הדין ברור שהם פוסקים כדיני תורתנו הקדושה.

ש - האם מותר לשני בעלי דין לקבל עליהם משפטן או כל אדם לדון בעניינם לפי שיקול דעתו?

ת - מותר לשני בעלי דין לקבל עליהם משפטן או כל אדם שירצו, כדי לדון בעניינם לפי שיקול דעתו ולא על פי חוקים ומשפטים ידועים. וכל שכן שמותר לו לשמש בורר בעניינם. ויש אומרים שדוקא במשפטן ישראל מותר, אבל משפטן גוי אסור לדון בעניינם אפילו על פי שיקול דעתו.

ש - האם בתי דין לעבודה או בתי משפט לגישור הנוהגים בזמננו, דינם כערכאות של עכו"ם?

ת - בתי דין לעבודה או בתי משפט לגישור של ישראל הנוהגים בזמננו, יש מקום להתיר לדון לפניהם גם בלא היתר של בית דין. ומיהו צריך בזה שאלת חכם בכל מקרה לגופו.

ש - האם מותר לפנות לבתי משפט, כדי לבטל צווי מניעה שונים או צווי עיקול?

ת - מותר לפנות לבתי משפט או אפילו ערכאות של גויים, כדי לבטל צווי מניעה שונים או צווי עיקול וכדומה, גם בלא היתר של בית דין.

ש - האם מותר לאחד מבעלי הדין לפנות לבתי משפט כדי לאכוף על חבירו ביצוע פסק דין של דיניי ישראל?

ת - מותר לפנות לבתי משפט או אפילו ערכאות של גויים, כדי לאכוף פסק דין של דיניי ישראל, גם ללא היתר של בית דין.

פיקחותו של מרן הבן איש חי

הם היו שלושה שותפים שהיו בדרכם חזרה לבגדאד אחרי עיסקה ומוצלחת שביצעו. הגיע ערב-שבת והם החליטו לשבות בצוותא בלב המדבר. את כספם צררו היטב והסתירו אותו בבור שחפרו במקום בו שבתו.

בשעת לילה מאוחרת התהפך האחד על משכבו. חבריו נמו את שנתם בשלוה, ואילו הוא, יצרו בוער כתנור. הוא לא היה יכול עוד לאזור עוז כנגד יצרו. באין רואים קם והוציא את כל הכסף והחביאו במקום אחר. כשגמר לבצע את משעו שב לישון כאילו לא אירע דבר.

במוצאי השבת, לאחר שהבדילו על הכוס, החלו בהכנות להמשך מסעם. ראשית ניגשו אל מקום המסתור כדי להוציא את כספם. ו...תדהמה אחזה בהם בגלותם כי הבור - ריק!

המסקנה היתה ברורה. רק הם, שלוש הסחורים, הם שידעו על מקום המחבוא של הכסף. אם כן, הרי הגנב אינו אלא אחד משלושתם. הם החלו לחשוף איש ברעהו, הטיחו האשמות זה בזה, כעסו, צעקו, התקוטטו. וכשראו שאין לדבר סוף החליטו ללכת בצוותא לדין-תורה אצל ה"בן-איש-חי", רבי יוסף-חיים מבגדאד.

הרב האזין לדבריהם ברוב קשב. למרבה פליאתם לא התייחס לבעייתם ותחת זאת הזמין להאזין לסיפור. הסחורים תמהו והתפלאו, אך מפני כבודו של הרב ישבו והקשיבו...

היה פעם מלך גדול ולו בת צעירה ותמה, פתח רבי יוסף-חיים בסיפורו. יום אחד יצאה הנסיכה לשוחר מחוץ לעיר. היא טיילה בין השדות, מתענגת על יפי הנוף ונהנית מהאוויר הצח. עודה משוטטת בשדה, והנה ירד היום, השמש שקעה, והנערה מצאה את עצמה לבדה בשדה. חמד גדול נפל עליה. מרחוק נשמעה נהמת החיות המשחרות לטרף. בצר לה פרצה בבכי מר.

למזלה עבר במקום הלך עני, מוכר ביצים מבוגר, ששמע בדרכו קול בכי ופנה לאתר את מקורו.

הוא הרגיע את הנערה וכששמע מי היא, אמר שילווח אותה עד ארמון המלך. שמתחה של הנערה לא ידעה גבול. היא חשה רגשות-תודה עמוקים למצילה. בריבמקום נשבעה לו, כי בבוא היום תהיה לו לאשה.

ההלך העני צחק בליבו למשמע דבריה. הבלים! בליבו לעג לנערה הפתיה, וכעבור דקה שכח את דבריה.

לא קשה לנחש שהנסיכה נתקבלה בשמחה עצומה עלידי המלך והמלכה. כל משפחת המלוכה היתה שרויה בדאגה משבוששה לבוא, ועתה קיבלוה בתרועות גיל.

בת המלך בגרה, והצעות-נישואין מרשימות החלו להגיע אליה. אך הנערה דחתה אותן בז אחר זו. היא זכרה את שבוששה למוכר הביצים העני.

אורות עונג שבת

כוחה של שירה

הניגון מעורר את הטוב הפנימי

הרבי הרי"צ זיע"א אומר המחשבה משרתת את המוח. הדיבור משרת ומגלה את המחשבה והרגש הלב. הניגון משרת ומגלה את הכוחות של רצון ועונג שהם כוחות מקיפים, שלמעלה מהכוחות הפנימיים של המוח והלב, עד מהות הנפש עצמה. כוחו של הניגון שעל ידי אותיות הגנינה מתעלה האדם. הוא נמשך ברום המעלות של היכלי האור וגילוי נשמתו. קווי אור אלו דוחים, על כל פנים לשעה, את כל הלא טוב הצרוב בנפשו. אותיות הגנינה מעוררות באדם את הטוב הפנימי והנעלם שבו, אשר פועל התגברות הצורה על החומר.

הניגון מנקה ומשרש את הרע

פעם שאלו את **בעל התניא** מה קיבלת אצל המגיד ממזריטש זיע"א ענה להם במזריטש למדתי שלושה דברים מהו הקב"ה, מה הם יהודים שישראל והתורה והקב"ה דבר אחד הם, ומהו כוחו של ניגון. **האדמו"ר האמצעי זיע"א** בנו של **בעל התניא** זיע"א אמר אבא היה יכול להיכנס בקרבו של יהודי ולשרש ממנו את החלק הלא טוב שבו, על ידי אמירת חסידות או על ידי ניגון.

בניגון באה נשמתו של בעל התניא

יהודי שהיה גר בכפר קטן התאונן פעם לפני **האדמו"ר ה'צמח צדק** זיע"א שאין הוא פוגש חסידים בכפרו, ואין הוא יכול לשלוח מכתה בקשת ברכה לרבי. ענה לו הרבי הלוא יש בכפר נהר, טבול עצמן בנהר, כתוב את המכתב, ונגן את ניגונו של בעל התניא ארבע בבות.

תחשוב שמח תהיה שמח

פעם התאונן אדם לפני **האדמו"ר ה'צמח צדק** זיע"א שהוא אינו מצליח להתגבר על העצבות, וקשה לו מאד להיות בשמחה, אמר לו הרבי "תפסיק לקרוא ולשמוע על כל מיני מאורעות של אסונות שמעציבים את רוחו של אדם, מי שמקפיד לחשוב רק מחשבות משמחות, נהר מלדבר דיבורי עצבות ומרה שחורה, ומתנהג כאילו הוא שמח סופו להיות שמח באמת". וכמו שכתב **הרמב"ם** "אחרי הפעולות נמשכים הלבבות". וכמו שכתב **בספר החינוך** "האדם נפעל כפי פעולותיו שיעשה תמיד, ורעיונו וכל עשתונותיו נתפשות אחרי פועל ידיו, אם טוב ואם רע.

לקיים בנו חכמי ישראל

הציבור מתבקש להעתיר בתפילה עבור הרה"ג **יוסף דהאן שליט"א בן רחל בתוך שאר חולי עמו ישראל והן אל כביר לא ימאס את תפילותינו.**

שבת שלום

חלפו הימים והמלך החל ללחוץ על בנו שתהיה ככל האדם ותישאר לאיש. לבסוף, שלא מרצונה, ניאותה ונישאה לנסיך מיוחס ומצויין במעלות טובות. לביל-הכלולות, לאחר שהתפזרו האורחים, שכחה הכלה את ליבה באוזני בעלה הטרי. בכנות ביקשה ממנו שיסחורה כדי שתוכל למלא את התחייבותה למוכר הביצים.

החתן שמע את דבריה, הרגיעה והציע שיגשו יחדיו וכשיו, בחסות החשיכה, אל מוכר-הביצים ושאלוהו אם ייאות להתיר את השבועה. "אם הוא ירצה בך", אמר הנסיך, "אסכים לבטל את נישואינו".

אמרו ועשו. בשקט, הרחק מעיני איש, יצאו השניים וכעבור שעות אחדות כבר עמדו מול האיכר הכפרי, בביתו הדל. השתוממותו היתה עצומה. לקח לו זמן לעכל את הדבר. כששמע במה דברים אמורים, נבהל והחל למלמל, כי מעולם לא חשב לשאת את בת המלך וכי הוא מוותר על השבועה ומאחל לבני הזוג חיים מאושרים.

בת-המלך הודתה בחמימות למצילה-לשעבר, ובצעדים מאושרים פנתה עם בעלה לעבר מעונם החדש.

בעודם צועדים בחשיכה חסמה לפתע את דרכם חבורת שודדים ראש החבורה זיהה את העומדים לפניו תבע תמורת שיחרורם את כל מתנות הנישואין שקיבלו זה עתה. המצב נראה כבי רע...

בצר לה פתחה הנערה את פיה והחלה לגולל בפני השודדים את מאורעות היום. מדוע ולמה נמצאים הם עתה בדרך. ליבו האכזרי של מנהיג השודדים נכמר בקירבו נוכח תמימותה של הנסיכה והוא הורה לחבר מרעיו לא לגעת בהם לרעה.

"מאז ומתמיד" - המשיך ה"בן-איש-חי" בדבריו - "תהיתי בליבי מי נעלה יותר! הנערה ששמרה את שבועתה, מוכר הביצים שוויתר על בת המלך, או ראש השודדים שוויתר על הון רב! הייתי רוצה שתחוו את דעתכם בשאלה זו", אמר לשלושת הסחורים שישבו לפניו, מצפים לפסק דינו.

השלושה ישבו מהורהרים ולפתע קרא אחד מהם: "ראש השודדים גדול יותר!". הוא הסביר את עמדתו: "הנערה הרי היתה סתם פתיה. מוכר הביצים ידע שאינו ראוי לבת המלך ולא חפץ בה כלל מלכתחילה. אולם השודד - הוא התעלה וויתר על סכום כסף רציני שיכול היה ליפול בחלקו ללא כל קושי".

"אתה הוא הגנב!" - הרעים הרב בקולו כשהוא קם ממקומו ומפנה אצבע מאשימה לעבר האיש. הלה נבהל, החל לגמגם וכעבור דקה נשבר ההדה בחטאו והשיב לחבריו את כספם. הסיפור התפרסם בכל העיר, כשהכול מהללים את חכמתו של הרב.

לעילוי נשמת הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
בר עליה ז"ל
והרבנית רחל טריקי ע"ה
בת סימני ז"ל
ת. נ. צ. ב. ה.

תוכן המודעות באחריות המפרסמים בלבד. ט.ג.ח.

077-915552 077-915552